



Celje - skladišče  
D-Per

III 19/1984



COBISS

# MERX VESTNIK

## Glasililo delavcev sozd Merx

Številka 4 — Leto IV — Junij 1984

Sozd Merx združuje: Avtotehnika Celje, Blagovni center Celje, Dravinjski dom Slovenske Konjice, Gostinsko poaetje Celje, Hoteli-gostinstvo Celje, Kmetijska zadruga Celje, Kmetijska zadruga Laško, Kmetijska zadruga Slovenske Konjice, Kmetijski kombinat Sentjur, Košenjak Dravograd, Mlinsko predelovalna industrija Celje, Moda Celje, Potrošnik Celje, Reklama Celje, Savinja Mozirje, Teko Celje, Tkanina Celje, Turist Nazarje, Zdravilišče Dobrna in delovna skupnost skupnih služb sozda. — Naklada: 7200 izvodov. Izhaja enkrat mesečno. — Ureja uredniški odbor: Jana Mladenović (glavni in odgovorni urednik), člani: Zdenka Zimšek, Karmen Magyar, Rado Teržan, Zdenka Deček, Danica Dosedla, Boris Kmet, Mirjam Bevc, Fanika Ilijaš. Tehnični urednik: Marjan Ivanuš. Delo — tisd Delavska enotnost. Naslov uredništva: Sozd Merx, Ul. 29. novembra 16, 63000 Celje — telefon (063) 21-352. Rokopisov in slik ne vračamo. Po sklepu republiškega komiteja za informiranje je glasililo sozda Merx Celje oproščeno plačevanja davka, sklep št. 421-1/72. Tisk: Tiskarna Ljudska pravica, Ljubljana.

## Odkup pšenice

V ekonomskem letu 1984-1985 načrtujemo, da bomo odkupili 25 tisoč ton pšenice, iz družbenega sektorja okoli 3977 ton in iz Prekmurja 3 tisoč ton. Veliko večino pšenice bomo nakupili v drugih republikah, na Hrvaškem in v Vojvodini, o čemer smo sklenili samoupravne sporazume.

V Sloveniji bomo odkupovali po že ustaljenih dogovorih in na osnovi znanih pogojev. Ceno pšenice bodo oblikovali po dogovorjenih cenah glede na letošnjo letino na jugoslovanskih poljih. Pridelovalcem, ki bodo pšenico pripeljali do našega silosa v Celju, bomo krili prevozne stroške in sicer do 15 kilometrov 0,40 dinarja pri kilogramu, do 30 kilometrov 0,60 dinarja pri kilogramu



in nad 30 kilometrov 0,80 dinarja pri kilogramu. K temu prištetimo pa še stroške prevoza z njive do odkupne postaje v višini 0,20 dinarja pri kilogramu oddane pšenice iz zasebnega sektorja.

Kakovost pšenice mora ustrezati veljavnim predpisom, dogovorjenim s pravilnikom o kakovosti žit in mlevskih izdelkov.

Pšenico, ki bo vsebovala več kot 15 odstotkov vlage, bomo sušili v naši sušilnici v silosu na Spodnji Hudinji, stroške sušenja pa obračunali v ceni. Ti stroški v družbenem sektorju v celoti bremenijo pridelovalca pšenice, v zasebnem sektorju pa le do polovice dogovorjene tarife. Stroški za sušenje pšenice z več kot 15 odstotki vlage znašajo 0,70 dinarja, z več kot 16 odstotki vlage 0,80 dinarja, z več kot 17 odstotki vlage 0,90 dinarja, nad 18 odstotkov vlage 1 dinar, nad 19 odstotkov vlage 1,20 dinarja, nad 20 odstotkov vlage 1,40 dinarja in za vsak nadaljnji odstotek dodatne 0,20 dinarja.

Pridelovalci pšenice bodo v našem embalažnem skladišču v Čretu lahko dobili za zeteve potrebne vreče iz jute, ki jih bodo po končanem delu tudi vrnili. Pridelovalcem pšenice v zasebnem sektorju je v našem silosu na Spodnji Hudinji na voljo tudi koruza za zamenjavo s pšenico v enakem količinskem razmerju in v finančnem razmerju 1:1,30 v korist pšenice. Pridelovalci lahko dobe za lastno živino po ceni z veljavnega cenika tudi pripadajočo količino krmil.

Silva Štravs



Koliko bomo izvažali in koliko uvažali

## Premalo deviz

Uvozni in izvozni plan so v sozdu sestavili v skladu z letos sprejetimi republiški izhodišči, češ da moramo povečati izvoz in omejiti načrtovanje in uresničevanje izvoza po MOP. Ta je v strukturi sozdovega izvoza v lanskem letu znašal kar 84 odstotkov, zato so imeli pri oblikovanju letošnjega načrta precejšnje težave.

V sozdu Merx izvažajo proizvode in storitve v petih delovnih organizacijah. Na čelu sta Kmetijski kombinat Sentjur (okrog 130 milijonov) in Kmetijska zadruga Celje (118 milijonov), sledijo Blagovni center Celje, Kmetijski zadrugi v Slovenskih Konjicah in v Laškem. Skupaj naj bi letos v sozdu izvozili za nekaj manj kot 300 milijonov.

To pomeni, da letos v primerjavi z lanskim letom povečujejo izvoz za 3,4 odstotka, generalni izvoz za 56,9 odstotka, pri izvozu po MOP pa je indeks 93,7.

Pri načrtovanju izvožno-uvodne bilance je najpomembnejše vprašanje, s kolikšnim deležem deviz za pokrivanje lastnih potreb, za plačilo fiksnih in zagotovljenih obveznosti, uvoženih materialov in drugih obveznosti bodo razpolagale članice same.

Iz plana potrebnih sredstev za uvoz, kot so ga posredovale posamezne članice — Kmetijske zadruge Celje, Laško, Slovenske Konjice, Kmetijski kombinat Sentjur, Blagovni center Celje, Mlinskopre-

delovalna industrija, TEKO Celje, Tkanina Celje, Potrošnik Celje, Zdravilišče Dobrna in delovna skupnost skupnih služb sozda Merx — bi v sozdu potrebovali okoli 560 milijonov, iz generalnega uvoza 344,5 milijona, iz MOP 187,7 milijona, za dnevnice 5,5 milijona in za računalnik 17,2 milijona dinarjev.

Če upoštevamo vsote, ki jih je od realiziranega izvoza treba odšteti za skupne potrebe v federaciji in za potrebe v republiki, ostane članicam na razpolago le 195,5 milijona. Jasno je, da so potrebe bistveno večje od razpoložljivih deviznih sredstev, zato si bodo morali prizadevati, da bodo devize dobili z nakupom na deviznem tržišču v skladu s potrjenim družbenim dogovorom in z združevanjem deviz poslovnih partnerjev.

Članice, ki izvažajo in imajo same velike uvozne potrebe, kot denimo Kmetijski kombinat Sentjur, naj bi v celoti obdržale vso pravico, da razpolagajo z devizami. Članice, ki izvažajo, potrebujejo pa manj iz uvoza, bi razliko namenile za skupne potrebe v sozdu: vse devize, ki jih bo možno kupiti, pa naj bi v sozdu porabili za poravnavo fiksnih in zagotovljenih obveznosti ter za uvoz najnujnejših proizvodov. Tako je članom poslovnega odbora predlagal Franc Senica, direktor Interne banke sozda Merx, ko je pojasnjeval izvozni in uvozni plan v sozdu za letošnje leto.

Za polovico vsega prometa z osnovnimi živili v celjski občini poskrbijo delavci Potrošnika

## Brez večjih vrzeli v preskrbi

52 milijonov namenimo letos v sozdu za obveznosti iz samoupravnih sporazumov in za kreditiranje proizvodnje.

V celjski resoluciji za letošnje leto namenimo nemoteni preskrbi tržišča z osnovnimi življenjskimi potrebščinami znova posebno pozornost. Podpirajo predvsem tiste rešitve, s katerimi bo moč zagotoviti redno, kakovostno, a tudi pametno in cenejše zadovoljevanje potreb s pridelki in proizvodi vsakodnevnne porabe.

V celjski občini so s prekrbo lahko v celoti zadovoljni, je celo precej boljše kot drugod, čeprav se od časa do časa pri kritičnih izdelkih pojavijo določene motnje, zlasti tam, kjer je proizvodnja odvisna od uvoza surovin ali kadar gre za neurejene cenovne odnose. Glavna zasluga za to gre delovnim organizacijam v sozdu Merx, kjer so sklenili za tekoče srednjeročno obdobje vrsto samoupravnih sporazumov, navezali dolgoročne poslovne odnose na osnovi združevanja sredstev za razširitev proizvodnje hrane in kreditiranja naročene proizvodnje.

Motena je oskrba s svinjsko mastjo, siri in deloma z margarino. Neskladja med odkupnimi in maloprodajnimi cenami, denimo pri svezem mesu in krmilih, povzročajo nepopolno ponudbo, slabšajo ekonomski položaj udeležencev v reprodukcijski celoti, kar konec koncev občutijo tudi kupci.

## Sodelovanje s Hmezadom

Strokovne službe so pripravile osnutek samoupravnega sporazuma o ustanovitvi skupnosti za medsebojno plansko in poslovno sodelovanje s sozdom Hmezad. Osnutek so obravnavali že tudi na sestanku obeh poslovnih organov. Dogovorili so se, da bi do konca septembra pripravili že dokončni predlog. Do konca julija bi naj zbrali pripombe o osnutku med javno razpravo v obeh sozduh.

V tej številki lahko preberete!

Komunisti o obrambi in varnosti stran 2

Zagate zdraviliškega turizma stran 3

Da ne pozabimo stran 4

Pesem miru, bratstva in sožitja med narodi stran 6

Nazaj k naravi stran 8



# Komunisti o obrambi in varnosti

Zahtevnejše družbeno-ekonomsko in politične razmere postavljajo pred vse komuniste odgovorno skrb za idejno usposabljanje in marksistično izobraževanje. Zato so vse osnovne organizacije v delovnih organizacijah dolžne spodbujati in spremljati idejno usposabljanje in izobraževanje.

V ta namen in v skladu s programsko usmeritvijo so v Blagovnem centru organizirali predavanja in razgovor, namenjen predvsem vsem članom zveze komunistov ter predstavnikom osnovnih organizacij sindikata,

mladine in organov upravljanja na temo »vloga zveze komunistov in naloge osnovnih organizacij ZK pri razvoju koncepta splošnega ljudskega odpora in družbene samozaščite«. Predaval je diplomirani obramboslovec Viktor Kranjc, občinski sekretar za ljudsko obrambo v Celju.

Govoril je predvsem o vojaško-političnih razmerah v svetu, o varnostno-političnih razmerah v Jugoslaviji, o temeljih SLO in družbene samozaščite, o enotnosti doktrinarnih načel za uresničevanje SLO in družbene samozaščite, o samozaščitnem

ravnanju, o obrambno-varnostnem načrtovanju, o planskem načrtovanju, o usposabljanju, o varnostno-političnem ocenjevanju in ob koncu o najpomembnejših temah — o vlogi zveze komunistov v uresničevanju nalog v sistemu SLO in družbene samozaščite.

Pri tem je opozoril na probleme in protislovja, ki spremljajo izpolnjevanje nalog na tem področju, zato bi morale osnovne organizacije ZK na svojih sejah redno reševati pojavljajoča se vprašanja in nenehno motivirati komuniste za obrambo in varnost, še zlasti v

sedanjih gospodarskih razmerah. Poudaril je pomen usposabljanja, za katerega je treba najti čas. Le usposobljen, informiran komunist, delegat lahko uspešno in aktivno rešuje nastajajoče probleme, oziroma razpravlja in odloča o vseh pomembnih zadevah.

Predavanja se je udeležil tudi Franc Kavka, izvršni sekretar občinske konference ZKS Celje, ki med drugim skrbi tudi za izpolnjevanje nalog na področju splošnega ljudskega odpora in družbene samozaščite.

Zdenka Zimšek

Blagovni center Celje

# Obisk ptujskih sindikalnih delavcev

V celjsko delovno organizacijo Blagovni center so prišli na obisk predstavniki ptujskih sindikatov. Sprejela sta jih Emil Hedžet, pomočnik glavnega direktorja, in Ivan Kidrič, predsednik konference osnovnih organizacij zveze sindikatov. V razgovoru, ki so se ga udeležili tudi Franci Vrbnjak, predsednik celjskega občinskega sindikalnega sveta, Marjan Jeranko, sekretar za promet in zveze, in Mihajlo Zver, sekretar za promet, so govorili o organiziranosti in dejavnosti sindikalnih organizacij, o poslovanju, gospodarjenju in drugih aktualnih vprašanjih.

Ivan Kidrič je govoril o organiziranosti konference in pred-

stavil metode dela v osnovnih sindikalnih organizacijah po tozdih in v delovni skupnosti skupnih služb, ocenil njihovo aktivnost in učinkovitost skrbi za socialno varnost zaposlenih, za doseganje dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije in nadaljnji razvoj socialističnega samoupravljanja. Menil je, da so vezi med odbori zveze sindikatov posameznih dejavnosti, občinsko organizacijo in sindikalnimi delavci v delovnih okoljih zadosti trdne. Gostje so dejali, da sindikalni delavci v Blagovnem centru zaslužijo vso pohvalo in da uspešno opravljajo vrsto svojih nalog.

Emil Hedžet je predstavil Bla-

govni center in opozoril na izredno težak ekonomski položaj trgovine in njene reproduktivne sposobnosti, kar se kaže tudi pri rezultatih poslovanja in gospodarjenja. Tržne razmere povzročajo nenehne spremembe v pogojih za gospodarjenje, ogromno denarja gre za vnaprejšnje plačevanje naročenega, težave so z visokimi obrestmi, stroški nenehno naraščajo, razlika v ceni je zamrzjena... Vse to ogroža rast dohodka in socialno varnost zaposlenih, ki kljub vsemu z izrednimi prizadevanji zagotavljajo nemoteno preskrbo na tržišču.

Del razgovora so namenili tudi sodelovanju z delovnimi organi-

zacijami ptujskega območja, poslovnimi partnerji delovnih organizacij Blagovni center in MPI in poslovnim odnosom, ki so glede na medsebojne rezultate na ustreznih ravni.

Emil Hedžet je udeležence razgovora seznanil z naložbo v regijski prodajno-preskrbovalni center. Zatem so si ga gostitelji in gostje skupaj ogledali, nato pa krenili še v temeljni organizaciji Pražarna in Mlin.

Ob zaključku so ugotovili, da si takšno neposredno sodelovanje in konkretno dogovarjanje oboji tudi v bodoče še želijo.

Z. Zimšek

Delavci tozda Varnost iz Dravinjskega doma na kranjskem sejmu

# Uspela predstavitev

Od 29. maja do 1. junija je bil v Kranju tradicionalni sejem opreme in sredstev za civilno zaščito, na katerem so z opremo za civilno zaščito in z gasilskimi potrebščinami sodelovali tudi delavci tozda Varnost iz Dravinjskega doma v Slovenskih Konjicah. Predstavili so predvsem osebna zaščitna sredstva, protipožarno zaščito in delovna zaščitna sredstva.

Sejma se je letos udeležilo kar 174 domačih in tujih razstavljalcev, ki so pokazali opremo in sredstva s tega področja, novosti in izboljšave, skratka vse, kar v Jugoslaviji in na tujem proizvajajo za civilno zaščito in gasilstvo.

Pohvaliti moramo, da na tem področju iz leta v leto napravijo vse več izdelkov, v večini iz domačih materialov. Tudi v tozdu Varnost se lahko ponašajo z lepimi uspehi, za udeležbo na sejmu pa so prejeli tudi posebno priznanje. Ker so bila letos v ospredju protipožarna oprema in sredstva, so se v tozdu Varnost temu odzvali in v svojem pavi-

ljonu pokazali predvsem gasilsko opremo — od uniform, hidrantov pa do zaščitnih mask.

Sejma je obiskalo veliko številno ljudi. Poleg članov gasilskih društev, predstavnikov delovnih organizacij, šolarjev in posameznikov si je sejem ogledalo nekaj visokih gostov, med drugimi France Popit, Vinko Hafner, Dušan Šinigoj, pa tudi sekretarji sekretariata za IO republik in pokrajin, komandnih štabov CZ republik in pokrajin, člani zveznega sekretariata za LO ter tudi vojaški predstavniki, začasno akreditirani v Jugoslaviji.

Naš paviljon je bil med najbolj obiskanimi. Paviljon so si ogledali tudi poslovni prijatelji iz cele Jugoslavije, predstavniki občinskih in republiških gasilskih zvez, predstavniki tujih podjetij in gasilci iz sosednje Avstrije, ki so se zanimali predvsem za gasilsko opremo, za izvoz in uvoz razstavljenega blaga. Omeniti moramo, da predstavništvo iz Ljubljane pripravlja prvo izvozno pošiljko za francoskega kupca in sicer

protipožarne maske DD 82 ter pošiljko glušnikov (antifonov), ki jih izdelujemo v kooperacijski proizvodnji.

Z uspehom delavcev tozda Varnost na tem sejmu v Kranju

smo lahko zelo zadovoljni, prav tako pa moramo pohvaliti tudi delavce tozda za lepo urejen paviljon.

Karmen Petrič-Šopolšek

V zbirki  
Knjižnica Sindikati

št. 70 je izšla brošura

**Organizirana  
rekreacija  
in oddih**

**Delavska enotnost**

Iz sozdove Interne banke

# Nove obrestne mere

Za kredite, odobrene v imenu Interne banke na račun članic iz sredstev zunanjih kreditodajalcev, zaračunavajo obresti v določenem odstotku nad obrestno mero, po kateri je zunanji kreditodajalec obrestni zaračunal. In sicer za kratkoročne kredite za izvoz in uvoz ter ostale namene 0,5 odstotka, za dolgoročne kredite za trajna obratna sredstva in osnovna sredstva 1 odstotek.

Pri kratkoročnih kreditih, oddobrenih iz združenih sredstev članic in drugih kreditodajalcev, so obresti za likvid-

nostne kredite do limita likvidnostnega kredita 44-odstotne, za likvidnostne kredite nad limitom likvidnostnega kredita 48-odstotne, za dolgoročne kredite iz namenskega združenih sredstev pa 1 odstotek nad stopnjo združevanja sredstev.

Pri meničnih obrestih so obresti od izstavitve ali indosiranja 45-odstotne, pri eskont menicah iz združenih sredstev v Interni banki 45-odstotne, pri eskont menicah iz sredstev TB 0,5 odstotka nad eskontno stopnjo TB in

pri eskont menicah za nečlanice 50-odstotne.

Pri kreditih iz združenih sredstev rezerv za kritje izgube je treba odšteti pri kratkoročnih kreditih 36-odstotne obresti in pri dolgoročnih kreditih 21-odstotne obresti. Zamudne obresti se zaračunavajo po 35-odstotni obrestni meri.

Obresti za kredite drugim kreditodajalcem nečlanicam določijo od primera do primera v kreditnem odboru Interne banke, ne morejo pa biti nižje od obrestnih mer za članice.

Klub samoupravljalcev v Celju

# Izmenjava izkušenj

Klub samoupravljalcev občine Celje je bil ob ustanovitvi eden prvih v Sloveniji. Delavci samoupravljalci ga vodijo povsem ljubiteljsko in zato je po začetnem uspešnem delu sedaj dejavnost nekoliko upadla.

Dobili so lastne prostore na Tomšičevem trgu 12 in uvedli dežurstvo. Delavcem so na razpolago v prostorih občinskega sindikalnega sveta vsak torek med 11. in 13. uro in vsako sredo od 15. do 17. ure.

V klubu posredujejo podatke o normativni urejenosti, o samoupravnem delovanju in samoupravni organiziranosti. Delavci se lahko nanje obračajo pisno ali pa jih obiščejo in skupaj pomagajo

rešiti morebitna sporna vprašanja.

V klubu so kot posebno delovno obliko uvedli tudi okroglo mize. Tako želijo izmenjati samoupravne izkušnje pri delu s predsedniki oziroma namestniki organov upravljanja, vodji konferenc delegacij, tajniki samoupravljanja in drugimi odgovornimi delavci na področju organiziranja samoupravljanja.

Načrtujejo tudi izobraževalne oblike za vodje drugih organov upravljanja, saj so prepričani, da bodo z usposabljanjem ljudi precej pripomogli h globljemu in vsebinsko bogatemu razvoju socialističnega samoupravljanja.

A. K.

# Srečanje mladih

Koordinacijski svet osnovne organizacije ZSMS v Blagovnem centru sodi med najbolj prizadevne in dejavne v našem sodru. Doslej ga je vodil Franci Breznik, odslej ga bo Milena Bračko. V koordinacijskem svetu je povezanih pet osnovnih organizacij mladine s približno sto mladinci.

Pri svojem delu imajo mladi številne težave. Tisti, ki delajo na terenu, se marsikdaj zadosti ne poznajo med seboj, ne sestajajo se in težko jih je motivirati za reševanje skupne mladinske problematike. V koordinacijskem svetu

so se zato odločili, da pripravijo delovno in tovariško srečanje vseh mladih v delovnih organizacijah.

Niso prišli vsi, a tistim, ki so, ni bilo žal. Spregovorili so o problemih, ki jih dnevno srečujejo na delovnem mestu, o stanovanjski problematiki, o zaposlovanju, o drugih aktivnostih. Srečanje so zaključili s športnim merjenjem moči in kulturnozabavno prireditvijo.

Tudi na tak način je mogoče spodbuditi mlade k večji dejavnosti v svoji organizaciji in za boljše gospodarjenje.

Z. K.

# Šolarji v Agroprometu

Ker so učenci srednje šole za trgovinsko dejavnost iz Celja želeli spoznati način preskrbe prebivalstva s sadjem in zelenjavo, so prišli na obisk v temeljno organizacijo Blagovnega centra Agropromet.

Sprejel jih je Stanko Točaj, predsednik delavskega sveta in jim uvodoma govoril o organiziranosti delovne in te-

meljne organizacije. Zatem so si učenci ogledali celoten tehnološki proces sprejemanja, sortiranja, pakiranja in odpošiljanja sadja in zelenjave, namenjenih porabnikom.

Takšno povezovanje je gotovo nadvse dragoceno in v bistvu edina pot, da mladi prodajalci spoznajo svoje bodoče delo.

A. K.



Sedanje dotrajano gostišče Pri mostu v Slovenskih Konjicah. Kmalu bo tod stal nov hotel. — Foto: V. Berk

## Nov hotel v Slovenskih Konjicah

Pred 25 leti so Konjičani prvič začeli razmišljati in razpravljati o gradnji hotela, ki so ga v teh dneh končno pričeli graditi. Gostišče pri Mostu, ki je bilo zgrajeno leta 1828 in je povsem dotrajano, se sedaj umika hotelu. Poleg večnamenske gostinske dvorane, ki so jo v Konjičanom obljubili že ob preureditvi mladinskega doma v domu teritorialnih enot, bo v hotelu še restavracija, posebna soba, disko in drugi klubski prostori ter prostori za družbeno prehrano.

Zamisel o gradnji so pretresli v številnih razgovorih in jo zapisali tudi v družbenem planu razvoja občine Slovenske Konjice.

Kljub nasprotovanju posameznikov si večina občanov želi, da bi na sedanjem prostoru gostišča stala nadomestna gradnja, saj bi se gostinska ponudba (zdaj gostinci poslujejo v nemogočih razmerah) bistveno izboljšala.

Povečale se bodo nočitvene zmogljivosti. Poleg sedanjih 27 ležišč v gostišču Jelen, ki ne ust-

rezajo potrebam današnjega dne, bodo v Konjicah pridobili 51 sodobnih urejenih ležišč in 410 sedežev v hotelu B kategorije. Večnamenski prostor in sobe za prenočevanje v mestu nujno potrebujejo, zahtevajo jih tako občani kot delovne organizacije, ki gradnjo tudi podpirajo z nepovratnimi sredstvi.

Poslovni odbor za gradnjo hotela sestavljajo predstavniki soinvestitorjev.

Naložba je v finančnem smislu temeljito pripravljena. Za osnovna sredstva bodo potrebovali 86 milijonov 540 tisoč dinarjev, za gradbeni objekt 19 milijonov dinarjev, za domačo opremo in montažo 11 milijonov 461 tisoč dinarjev. Skupaj torej nekaj več kot 117 milijonov dinarjev, za obratna sredstva pa še 990 tisoč dinarjev.

Skupna površina hotela po načrtu znaša 2165 kvadratnih metrov. Predračunska vrednost je 118 milijonov dinarjev in jo bodo pokrili s sredstvi samoprispevka (18 milijonov), z zdru-

ženimi sredstvi delovnih organizacij (30 milijonov), z združenimi sredstvi sozda (20 milijonov dinarjev), s sredstvi izvajalca (25 milijonov dinarjev), s sredstvi interne banke (7 milijonov dinarjev), z lastno udeležbo v višini 14 milijonov dinarjev in s pomočjo dobavitelja opreme (4 milijone dinarjev). Kredit iz združenih sredstev sozda bodo vzeli za pet let in pol, kredita izvajalcev in dobaviteljev opreme pa za tri leta.

V Dravinjskem domu, nosilec naložbe, so sklenili pogodbo z delovno organizacijo Ingrad. Pogodbo so sklenili na ključ, v vrednost gradbenih del pa vključili tudi ceno za rušenje obstoječega objekta.

Pred kolektivom tozdr Jelen, Dravinjski dom so velike naloge, kako poskrbeti za ustrezno kadrovske zasedbo v novem hotelu in kakovostno ponudbo, s čimer ne bi zagotovili samo uspešnega poslovanja, temveč tudi pričakovano dobro ponudbo.

Kako naj delavci zdravilišča v Dobrni razkrenejo začarani krog

## Zagate zdraviliškega turizma

V Zdravilišču Dobrna se že vse od dograditve hotela Dobrna spopadajo z velikimi težavami. Vsa leta posluje bodisi na robu izgube ali z izgubo. Da bi delavci v ostalih dejavnostih lažje razumeli, ocenili prepletenost vzrokov in posledic, naj najprej navedemo nekaj osnovnih podatkov o tej delovni organizaciji.

Osnovna dejavnost je zdravljenje in rehabilitacija okvar po specifičnih metodah fizikalne medicine z uporabo naravnih sredstev. Obenem pa opravljajo še turistične, hotelske, gostinske storitve, medicinsko kozmetično nego, kopalniške storitve, organizirajo rekreacijo in prodajo neživilskih proizvodov. Precej močne so vzdrževalne enote, na skrbi imajo 60 hektarov zemljišč in površin, kjer vzgajajo cvetje, pridelujejo vrtnine in delno sadje, vsakoletni posek lesa pa omogoča izdelavo mizarjskih in stavbnih izdelkov za lastne in krajevne potrebe.

Zdravilišče Dobrna se približuje častitljivi 400-letnici delovanja in spada med najstarejša slovenska zdravilišča. Med vojno in po vojni niso do leta 1979 vanj vlagali prav ničesar. Takrat so zgradili hotel Dobrna s terapevtskim objektom. Toda na novo zgrajeni hotel sam po sebi ne more nadomestiti splošne zaostalosti kraja, saj preveč izstopa iz ostalega okolja, kjer še ne morejo razumeti pravega bistva sodobnega turizma.

Kolektiv ima za zdaj dve možnosti. Ali prevzeti veliko breme in modernizirati vse stare objekte ali zmanjšati poslovanje zgolj na tiste objekte, ki lahko sprejemajo goste vse leto, to pa bi nujno skrčilo število zaposlenih. Ker sodi Dobrna med najbolj ohranjene naravne ambience v našem širšem okolju in spriči dosedanjih uspehov pri zdravljenju pacientov menijo, da je možno le eno: posodobitev starih objektov. Seveda imajo pri

tem v mislih tudi posodobitev kraja kot celote, kajti le s celovito turistično ponudbo lahko danes uspešno nastopajo na vse zahtevnejšem domačem in tujem tržišču. Enako pomembno kot to, da ustrezno opremijo objekte, je tudi razvijanje in izvajanje medicinsko-terapevtskega in zabavno-rekreativnega programa, ki je mnogokrat odločilni motiv za izbiro prav tega zdravilišča. Zato so v zadnjih letih poleg že običajnih terapevtskih programov razvili še vrsto dopolnilnih — shuševalne in lepilne kure, posebne specialistične oziroma preventivne preglede delavcev ter raznovrstne zabavno-rekreativne programe.

Vsa prizadevanja pa ogrožajo težki pogoji za gospodarjenje. Izredno neugodna investicija pred petimi leti, za katero so angažirali vsa sredstva in preko 95 odstotkov tujih kreditov, povzroča izredno visoko nelikvidnost. Tekoče potrebe po likvidnih sredstvih pokrivajo s kratkoročnimi krediti, za katere plačujejo obresti po tržni obrestni meri, ki ni ravno majhna. Prav tako prelivajo velik delež kratkoročnih sredstev v dolgoročna, kar položaj še poslabšuje.

Delavci delovne organizacije se zato zavestno odrekajo svojemu višjemu osebnemu in skupnemu standardu v korist delovne organizacije.

Hudo jih pesti administrativno določanje cen, ki niso sledile rasti cen potrebnih materialov in energije, kar ima za posledico slabitev že tako slabe akumulativne in reproduktivne sposobnosti delovne organizacije. Zmanjkuje denarja za dopolnilno turistično medicinsko ponudbo ter pripadajočo infrastrukturo, posledica česar je manjše povpraševanje. S padcem osebnega in družbenega standarda pada obseg prodaje storitev. Z neustreznimi zmogljivi-

vostmi pa ne morejo zadovoljiti povpraševanja v tujini.

Poseben problem so naraščajoči stroški poslovanja, ki nastajajo zaradi vsiljenih posebnih pogojev pri dobavi materialov, a so jih prisiljeni sprejeti, če hočejo zagotoviti normalno delo.

Izredno nizki osebni dohodki močno zaostajajo za povprečnimi osebnimi dohodki v dejavnosti in mnogokrat celo ne dosega zagotovljenega zakonskega minimuma, povzročajo močno fluktuacijo delovne sile in žal tudi vse slabše medsebojne odnose in kot posledico — slabšo kakovost storitev

Že nekaj let se vrtijo v začaranem krogu. Vzroke za slabe poslovne rezultate sicer poznajo, a jih zgolj s svojim znanjem, sposobnostjo in prizadevnostjo ne morejo odpraviti. Trudijo se, da bi preko svojih delegatov in predstavnikov opozorili na nevezdržen položaj dejavnosti kot celote in da bi z ustreznimi ukrepi v vseh planih zastavljeni razvoj turizma tudi v resnici razvijali kot eno izmed prednostnih nalog gospodarstva.

Do takrat pa morajo še naprej iskati delne rešitve v notranjih rezervah, odpravljati mnoge pomanjkljivosti. Še bolj bodo skušali racionalizirati poslovanje, doseči najboljšo stopnjo standardizacije in tipizacije.

V zadnjih nekaj mesecih pripravljajo program za preureditev starih objektov v višjo kategorijo, da bi tako ustvarili osnovne pogoje za večji obisk tujih gostov. Pripravljajo temeljito analizo tržnih možnosti oziroma potreb. V svojem prizadevanju pričakujejo pomoč in podporo zunanjih dejavnikov, čeprav se zavedajo, da čudežne rešitve ni in da bo glavna bremena še vedno ostala na delavcih te delovne organizacije.

Maja Mrevlje  
Stana Bizjak

Gostinstvo in turizem na repu gospodarskega razvoja

## Cilj — kvalitetna in pestra ponudba

Celjska občina kot sestavni del celjske regije, enega najzanimivejših turističnih področij na Slovenskem, doživlja v zadnjem času v turizmu in gostinstvu največje nazadovanje. Kljub velikim kulturno-zgodovinskim in naravnim zanimivostim in dejstvu, da se je Celje v povojnih letih razvilo v tretje največje industrijsko slovensko središče, lahko ugotavljamo, da so za domačega ali tujega gosta napravili prav malo.

V občini poslujejo tri gostinske delovne organizacije in osem temeljnih organizacij s 46 obrati. Na voljo je preko 8.600 sedežev v obratih združenega dela in preko dva tisoč sedežev pri zasebnikih. Letno prenočuje v Celju blizu 200 tisoč jugoslovanskih gostov in okoli 20 tisoč tujcev.

Gostinstvo in turizem sta se v celjski občini ves povojni čas razvijala nenačrtno, prepočasno in v neskladju z rastjo družbenega proizvoda, narodnega dohodka, s številom prebivalcev. Kvaliteta in ponudba gostinskih objektov

in storitev sta padala, pojavljale so se kadrovske težave, premalo so namenjali za nove naložbe in vlaganja.

V sozdu Merx, nosilec gostinsko-turistične dejavnosti v občini in širši regiji, so si zadali nekaj lahko naloge, da kratkoročno in dolgoročno razvijajo gostinstvo in turizem. Kratkoročno kot izboljševanje storitev v sedanjih lokalih in dolgoročno z novimi pametnimi investicijami.

Že letos so v lokalih popestrili svojo ponudbo. Izkazalo se je, da so razni dnevi specializiranih in tujih kuhinj privabili lepo število sladokuscev. Dogovorili so se tudi, da naj lokali poleg širokega izbora nudijo tudi nekatere specialitete, predvsem okusne jedi domače slovenske kuhinje.

Dolgoročni ukrepi so precej zahtevnejši, odvisni od dolgoročne razvojne politike te dejavnosti in materialnih možnosti. Dejstvo je, da v delovni organizaciji Gostinstvo in turizem ne morejo razvijati gostinstva in turizma, če ne bodo obnovili sta-

rih lokalov in dodali še novih. V prihodnje načrtujejo, da bodo nekdanje gostišče Kreuh v središču mesta obnovili v kvalitetno restavracijo, razmišljajo pa tudi o nadomestnih gradnjah za tista gostišča, ki jih bodo zaradi urbanističnega razvoja mesta pordrli.

Poleti imajo gostinci še dodatne možnosti. Pred gostišči lahko postavijo sedeže na prostem, kot denimo pred lokalom NA-NA, Pod oboki, pri Ljudski restavraciji na Tomšičevem trgu, pred Starim Piskrom v bližini tržnice.

Posebno točko v načrtih sozda predstavljata Šmartinsko jezero, kjer pa bi morali najprej urediti ustrezno infrastrukturo.

V tem sklopu razvoja turizma in gostinstva ni mogoče spregledati zdravilišča na Dobrni. Obnovom hotelu nujno potrebujejo dodatne kvalitetne nočitvene zmogljivosti in predvidevajo obnovo depandanse Beograd in povezavo s hotelom Dobrna ter restavracijo v kleti.

## Brez večjih vrzeli v preskrbi

Zadosti mesa, mleka, jajc, sladkorja...

Vse kaže, da bodo preskrbovalne organizacije združenega dela, še posebej ozdi v sozdu Merx, letos zmogli zagotoviti vse potrebne količine osnovnih prehranskih proizvodov. Letno v celjski občini potrebujejo 1.500 ton junčjega mesa, 1.200 ton svinjine, 1.000 ton perutnine, 200 ton rib. V Celjski mesni industriji in v Kmetijskem kombinatu Szentjur bodo zagotovili 1.200 ton govejega mesa, 800 ton svinjine, 180 ton perutnine, 130 ton rib, 1.200 ton mesnih izdelkov, 100 ton živilske masti in 500 ton drobovine, razliko pa bodo nakupili drugod.

Tudi pri preskrbi z mlekom ni večjih zapletov. Navadnega mleka bo dovolj, alpskega pa zaradi uvožene embalaže nekoliko manj, kot ga potrebujejo kupci. Na razpolago naj bi bilo zadosti masla in osnovnih vrst sirov.

Za svoje oskrbno področje potrebujejo v sozdu Merx 8.500

ton sladkorja, za osnovno preskrbo 7.500 ton in za industrijsko porabo tisoč ton. V tem okviru potrebujemo v Celju samem 1.500 ton sladkorja. Potrebne količine so si v sozdu zagotovili s samoupravnimi sporazumi o sovlaganjih in z avansiranjem tekoče proizvodnje.

Na oskrbnem področju sozda Merx bi moralo biti letos na voljo okrog 3.400 ton jedilnega olja, v celjski občini pa potrebujemo približno 950 ton jedilnega olja in okoli 150 ton margarine. Pričakujemo lahko, da bo ponudba namiznega olja, margarine in rastlinskih masti zadovoljiva.

Z jajci ne bo težav. V celjski občini porabimo letno približno 6,5 milijona svežih jajc, v Kmetijskem kombinatu v Szentjurju pa zagotavljajo, da jih bodo za Celje lahko zagotovili 7,5 milijona.

Veliko denarja za sovlaganja

V celjski občini skrbijo za osnovne prehranske izdelke

delovne organizacije Potrošnik, TEKO in Kmetijski kombinat Szentjur v okviru sozda Merx, ob tem pa še Celjska mesna industrija sozda Hmezad, Trgovska delovna organizacija Center, mesnica Prekoršek in pekarna Geršak. Več kot polovico tega (54,9 odstotka) odpade na delovno organizacijo Potrošnik.

V celjski občini je glavni preskrbovalec sozdr Merx. V letošnjem letu bodo združevali za razširitev proizvodnje in kreditiranja okoli 52 milijonov dinarjev. Za Crvenko Crvenki za sladkor 10 milijonov dinarjev, za pšenico, koruzo v Agrouniverzalu Kanjiza 6 milijonov dinarjev, za pšenico, koruzo, olje v Orahovici 30 milijonov dinarjev in za pšenico v ABC Pomurki v Murski Soboti 6 milijonov dinarjev. Da bodo dobili prehranske proizvode, potrebne količine pšenice, koruze, sladkorja in olja, pa morajo do nove žetve, v juniju, juliju tekočega obdobja za kreditiranje naročene proizvodnje zagotoviti še nadaljnjih 480 milijonov dinarjev.

Ob dnevu borca

# Da ne pozabimo

»V pol ure morate biti vsi pripravljene,« tako so jim zabičali Nemci, ko so prišli v Socko po družino Vivod, iz katere izhaja tudi Olga Vivod — Hernavs. Kot šestletni otrok je morala prestajati vse grozote vojne.

Rodila se je junija 1935 v Socki, toda že leta 1941 (6. junija) je morala s svojimi sestrami, brati in starši iz toplega in varnega doma. Ne da se povedati in opisati občutkov, ki so jih takrat spremljali.

»Družina brez očeta, ki je bil že zaprt v Mariboru, se je odpravljala h kosilu, tedaj pa smo zaslišali tovarnjak. Mati je pričakovala, slutila, pa vendar na

nekaj dni, nato pa so jih prepeljali v Kragujevac. V transportnih vagonih so se vozili ves teden. Zopet lačni, saj so jim dali samo dvakrat vodo in ničesar drugega.

Danes velikokrat slišimo in preberemo, kako so Slovence v drugih republikah kot izseljenke lepo sprejeli. Družina Vivod, žal, tega ni doživela. Vsak dan so stali na postaji in čakali, kdaj se jih bo kdo usmilil in odpeljal k sebi, vendar so se jih vsi branili, kajti družine z osmimi otroki ni nihče želel. Tudi za domačine ni bilo lahko, kar pa je bilo premožnejših kmetov, so jih prezirali. Tako so čakali na postaji nepoznani, neobgljeni, nezaželeni. Končno jih je neki kmet naložil na voz in

ostala pri starših. Kmet jim je odstopil majhno uto, da so bili lahko v njej. Mama je prislužila že tudi kakšno jajce, žlico zabele in včasih kaj moke. Oče se je povezal s partizani in tako je zopet postalo nevarno za vse. Potem je dobil delo na žagi v Avstriji, kjer je ostal do konca vojne.

»Vseskozi so bile bitke, streljanje in ustrahovanje. Otroci sploh nismo ločili vseh vrst vojske, kajti bili so ljotičevci, nedičevci, četniki, ustaši, Bolgari, Nemci. Ko so vsi ti iskali partizane, divjali po hišah, ropali in morili, smo se otroci vrgli ob stene in ure in ure čakali, brez hrane in v strahu, da je nevarnost minila in smo lahko šli ven. Grozili so in

begnili je iz hiše in, po trdi temi tekla proti čuvajnici, kjer so stanovali. Kmetica in ostali so jo iskali in jo končno našli pri mami. Pozneje so jo hoteli celo posvojiti, vendar je mama ni dala.

V Srbiji je Olga začela hoditi v šolo, kjer so jo nekateri sošolci zasmehovali, češ, da je »izbeglica«. Če je od premožnih otrok dobila kosček kruha, je morala ves teden namesto njih brisati tablo in dežurati. Spominjam se, kako je šla v šolo bosa in je med potjo začelo snežiti. Domov so jo odnesli.

»Z mamo sva šli v Kragujevac kupit posodo. Ko sva hodili po mestu, sva naenkrat zagledali



Del Vivodove družine pri nadzorniku proge v Dragobrači

tihem upala, da se to ne bo zgodilo. Izdal nas je sosod — nemčur...

Sestra je bila tistega dne v Vitanju pri teti, zato so Nemci posebej šli ponjo. Zatem so nas vse skupaj nagnali na tovarnjak, zraven so pobrali še dva starčka — moža in ženo — ki sta neizmerno jokala in se stiskala v kot tovarnjaka. V Vojniku so naložili še eno družino in nas vse odpeljali v mariborske zapore. Tam so pobrali vso hrano, vse, kar smo prinesli s seboj. Zaprti so nas ločeno — otroke skupaj, ženske skupaj in moške skupaj...

Ko se danes Olga spomni teh dogodkov, ne more dojeti, da je vse to prestala. Otroci so jokali, saj so jih iztrgali staršem, pustili so jih lačne, polne strahu in groze

jih peljal dve uri v hribe ter odložil — pod lipo. Pod milim nebom so bili vse do novembra 1941. Osem otrok in starša. Skoraj pol leta so bili brez redne hrane, vsi onemogli, zvečine lačni in žejni. Edino, kar so imeli, sta bila dva litra toplega mleka, ki jim ga je prinesel kmet vsako jutro, da so sploh preživeli.

Otroci si danes ne znajo predstavljati življenja brez sladkarij, kaj še, da bi pomislili, da ne bi imeli kosila, večerje ali vsaj enega toplega obroka.

Hodili so od kmeta do kmeta in prosili hrano, vendar so nalezeli na odpor in nerazumevanje. Po dveh, treh mesecih so se jih kmetje privadili, starejši bratje in sestre so šli po kmetijah delat. Olga s sestro in bratom pa je

ubijali, tudi otrokom niso prizanesli...

Vivodova družina je velikokrat morala bežati višje v hribe, kjer so ostali po več dni.

»Mama je prala nadzorniku proge, zato nas je ta po letu dni vzel v sobo v čuvajnici, kjer nam je odredil prostor, da smo imeli streho nad glavo. To je bilo v kraju Dragobrača. Ta nadzornik je bil zaveden Slovenec, zato nas je precej ščitil. Mama mu je kuhala, prala, čistila, morala je krepko delati za »streho nad glavo«. Jaz sem včasih očistila sobo ali čevlje in za to dobila kakšen dinar. Ko je jedel, se mu ni smel nihče približati, morali smo biti v svoji sobici. Zaklepal in odklepal nas je, kot se mu je zahotelo. Otroci smo bili garjavi in ušivi, kar je bilo razumljivo, saj nismo imeli možnosti za čistočo. Mama nas je morala skrivaj mazati z žveplom in kopati, ko ni bilo nadzornika, ker tega ni smel vedeti. Vzdrževal je zvezo s kmeti in s partizani. Tudi starejši bratje in sestre so se že povezovali z mladino in se na plesih dogovarjali o različnih akcijah.

Spominjam se delavca ob progih, ki je imel sam šest otrok in si je prinesel kos kruha in liter vode za malico, vendar si je od kosa odtrgal kosček in mi ga dal. Imel me je zelo rad in ni vedel, kako bi mi pomagal.

Tako je prpovedovala Olga. Spominja se kmetice, ki jo je imela zelo rada in ji je nekega dne rekla, naj ostane kar pri njej. Da se bo najedla. Toda ko se je zvečerilo, jo je začelo stiskati pri srcu in ni več zdržala. Pogrešala je mamo in v primerjavi z njo ni hrana pomenila nič, četudi so živel v velikem pomanjkanju. Po-



Olga Vivod-Hernavs

ogromno množico ljudi in nemške vojake. Mama je bila toliko prisebna, da sva splezali pod neko živo mejo in preko vrtov do kanala. Štiri ure sva se prebijali iz obroča in uspelo nama je. V nasprotnem bi obe končali v Kragujevcu. To je bilo tisti strahotni dan, ko so Nemci pobili na tisoče nedolžnih ljudi in otrok, o čemer je tako lepo pisala Desanka Maksimovič.

Do leta 1944 so se nekako preživeli, ko so se končno lahko vrnili v Slovenijo. Odšli so v Dolič, na mamin dom. Olga je ostala tam pri stricu, ostali pa so šli v Avstrijo k očetu.

Tudi v Doliču je Olga doživela marsikatero grozoto, kajti tudi tam je bila vojna. Spominja se, da je šla mimo hiše XIV. divizija. Bilo je veliko snega in ponoči so se pomikale kolone partizanov, namenjene na Paški Kozjak, ženske so jokale, noge so komaj dvigovali, bili so napol bosi, slabo oblečeni. Na Kozjaku pa jih je potem veliko padlo.

Kako naj pozabi ustaša, ki je imel okrog vratu dolgo ogrlico iz človeških oči. Njej k sreči ni nič naredil, ker je bil obstreljen in se je po nekaj korakih mrtev zgrudil.

Zadnjega aprila so se ostali člani družine lahko vrnili iz Avstrije v Dolič, ker se je bližal konec vojne. Pridrli so ustaši, vso Vivodovo družino postavili ob zid, da bi jih postrelili, a so jih partizani pregnali. Spet so za las ušli smrti.

Ko se je vojna končala, so proti koncu maja vsi skupaj — vseh osem otrok in starši — odšli na svoj dom v Socki. Bili so presrečni, kajti mislili so, da je vse hudo zdaj mimo. Toda dom je bil — izropan. Iz hiše so odnesli vse, kar se je dalo. Ostale so le gole stene. Prvo noč so prespali spet na golih tleh.

Morali so spet začeti znova. A čeprav je bilo življenje težko, so bili srečni. Srečni, da so vsi skupaj, da so spet družina...

Zlatka Šosterič

## Stališča, sklepi, odločitve

### Kredit za boljšo preskrbo

Člani poslovnega odbora Interne banke sozda Merx sozda Mlinskopredelovalne industrije odobrili kredit v višini 6 milijonov dinarjev. Gre za kredit iz vezanih sredstev samoupravne interesne skupnosti za pospeševanje proizvodnje in preskrbe prebivalstva občin celjske regije. Posojilo je za dobo petih let po 7-odstotni obrestni meri.

### Razpisna komisija

Na poslovnem odboru sozda Merx so delavskemu svetu predlagali, naj potrdi seznam članov razpisne komisije za imenovanje kolegijskega poslovnega organa sozda Merx in dveh podpredsednikov KPO sozda. Konec tega leta namreč poteče mandat dosedanjemu predsedniku in dvema podpredsednikom sozda. V komisijo so predlagali Karla Brajlaha iz Tkanine Celje, Alberta Lebiča iz Blagovnega centra Celje, Franca Hlasteca iz Dravinjskega doma Sloven-ske Konjice, Branka Oseta iz Kmetijskega kombinata Šentjur, Jožeta Pačnika iz Potrošnika Celje, Edija Fijavža iz Mlinskopredelovalne industrije Celje, Viktorja Zupanca iz Elektrosignala Celje, Jožeta Mešla iz Ingrada Celje in Karmen Gorišek iz Samoupravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti Celje.

### Trije jubileji

Ker pri gradnji regijskega prodajno-preskrbovalnega centra ne teče vse tako gladko, kot so načrtovali, in graditelji iz objektivnih vzrokov zamujajo, člani kolegijskega poslovnega organa predlagajo, da bi vse tri pomembne letošnje jubileje sozda Merx praznovali istočasno. Povezali naj bi 25 let Merxa, začetek obratovanja regijskega prodajno-preskrbovalnega centra in dan sozda Merx v eno samo praznovanje. 25. novembra naj bi na dan sozda Merx torej proslavili vse tri jubileje.

### Računalniški sistem

Emil Štukelj je člane poslovnega odbora Interne banke obvestilo o poteku oblikovanja računalniškega informacijskega sistema. Člani so potrdili pogodbo z Zavodom za produktivnost SR Slovenije in za podpisnika pooblastili Franca Senico, direktorja Interne banke sozda Merx. Cena del oziroma sistema se lahko giblje samo v okviru določil gospodarskega načrta za letošnje leto.

### Darila ob upokojitvi

Na IO OOS TDO Teko Celje so sprejeli sklep, da bodo vsakemu delavcu ob odhodu v pokoj podarili stensko uro s posvetilom. Odločili so se za enotno darilo za vse delavce v delovni organizaciji.

### Komisija za svobodno menjavo

Delavski svet sozda je imenoval 10-člansko komisijo za svobodno menjavo dela. Na prvi seji 8. junija so za predsednika izvolili Vilija Kregarja iz PSO Avto Celje, za namestnico predsednika Ireno Šmerc iz delovne organizacije Potrošnik Celje, za strokovnega tajnika pa Bojana Zafožnika, iz delovne skupnosti skupnih služb sozda.

### Razširjen uredniški odbor Vestnika

Na predlog koordinacijskega odbora za splošne zadeve sozda Merx so na delavskemu svetu sozda sklenili, da razširijo sestavo uredniškega odbora Vestnika in so imenovali nove člane, in sicer Minko Bajda iz Dravinjskega doma Sloven-ske Konjice, Ružico Mrevlje iz Zdravilišča Dobrna, Zlatko Šosterič iz Avta Celje in v zameno za člana odbora, ki sta odšla v drugi delovni organizaciji, Bojana Dežana iz Tkanine Celje in Sava Otrožnika iz delovne skupnosti skupnih služb.

### Dokup doma v Rabcu

Člani izvršnega odbora osnovne organizacije sindikata v celjski delovni organizaciji TEKO so podprli odločitev delavskega sveta, da bi v prihodnjem letu odkupili tisto tretjino njihovega počitniškega doma v Rabcu, ki je sedaj v lasti zasebnika. Pridobili bi štiri sobe in pripadajoče sanitarije, postali edini lastnik objekta in bi ga lažje preuredili za letoviške potrebe.

## Drugi o nas

### Na pečenko v Celje

»Ko so v Celju primerjali cene raznih storitev, so na prvem mestu objavili cene hrane in pijač v hotelih B kategorije v največjih slovenskih mestih. Primerjava kaže, da ima celjski hotel Merx najcenejšo svinjsko in telečjo pečenko, medtem ko je pri naravnem zrezku nekoliko cenejši le hotel Creina iz Kranja. Pri Merxu velja svinjska pečena 230 dinarjev. Pri mariborskem Orlu 240, v novomeškem Metropolu in v Kranju 250, v Petrolovih mo-

telih je po 300, v ljubljanskem Slonu pa celo 330 din. Tudi pri ocvrtem piščancu je od Merxovega hotela cenejši le novomeški Metropol (v Celju 240, v Novem mestu 220 din).

Zaupno lahko povemo, da v Celju navzlic nižji ceni bolj malo izkoriščajo prednosti, ki jih imajo pred drugimi mesti. Pomembno pa je, da so tudi hotelske cene dokaz, da Celje ni najdražje mesto v Sloveniji,« piše v Večeru J. V.

6. gostinsko-turistični teden v Celju

# Ponudba za oči, ušesa in želodec

Poletna turistična sezona traja običajno od začetka maja do nekje 15. septembra. Za začetek ne postavljamo nobenega določenega datuma. Opazimo le, da prično prodajati sladolede in da gostinci začno streči tudi na prostem — po vrtovih.

V Celju pa uradno potrdimo začetek poletne turistične sezone v začetku junija s turističnim tednom. Letošnji, od 9. do 16. junija, je bil že šesti po vrsti.

V tem času se je zvrstilo več kulturnih, zabavnih, športnih in drugih prireditev. Največji prireditveni prostor je bil odprt oder na Tomšičevem trgu. Tu so s promladnim koncertom godbe na pihala France Prešeren iz Celja uradno odprli turistični teden. V naslednjih dneh so organizatorji pripravili še koncert New Swing kvarteta, koncert pevskih zborov delovnih organizacij Aera, Libele in Gostinskega podjetja Celje, nastop celjskega instrumentalnega kvinteta, koncert godalnega orkestra in drugo.

Nastopili so tudi slovenski folkloristi, ljudski pevci in godci iz Slovenije in zamejstva, za razvedrilo so poskrbeli tudi s plesom na prostem.

Prireditve so popestrili s kramarskim sejmom na Tomšičevem trgu (sejm bil je živ). Tu je bilo moč najti med drugim tudi izdelke izvirne domače obrti, kot so znane idrijske čipke in drugo.

13. in 14. junija je bila v Narodnem domu gostinsko-turistična razstava, tokrat štirinajsta zapored. Na njej so se celjski in okoliški gostinski delavci in aranžerji predstavili s kuharskimi, slaščičarskimi izdelki, pogrinjki in cvetličnimi aranžmaji.

Bogato obložene mize z dobrotami mednarodne in narodne

## Nagrajeni mojstri kulinarike

Komisija, ki je ocenjevala izdelke na 14. gostinsko-turistični razstavi v Narodnem domu v Celju, kot rečeno, ni imela lahkega dela.

V skupini narodnih jedi so podelili dve zlati plaketi Uniorjevemu tozdu Gostinstvo in turizem Zreče in Obrtnemu združenju Celje, sekciji obrtnikov. Tri srebrne plakete so namenili gostincem sozda Merx, dve GPC, tozdu NA-NA in eno tozdu Gostinstvo in turizem ter hotelu Merx v Šentjurju. Bronasto plaketo je prejel Izletnikov tozdu Gostinstvo Celeia.

V skupini mednarodne kuhinje sta se najbolje odrezala Uniorjev tozdu Gostinstvo v Zrečah in Srednja šola za gostinstvo in turizem v Celju. Tri srebrne plakete so znova osvojili gostinci sozda Merx; prejeli so jih tozdu Gostinstvo in turizem, hotel Merx Celje, GPC, tozda NA-NA in Ojstrica. Bronasti plaketi sta pripadli tozdu Gostinstvo in turizem, hotelu Merx v Šent-

jurju in Hmezadovemu hotelu v Preboldu.

V skladanju s sladnicami mednarodne kuhinje so bili najboljši slaščičarji TGP Paka, tozda Gostinstvo iz T. Velenja, obe srebrni plaketi so osvojili slaščičarji tozda CPC NA-NA, pet bronastih pa je žirija podelila Uniorjevemu tozdu Gostinstvo in turizem Zreče (dve), GPC, tozdoma Majolka in NA-NA in Hotelu Evropa iz Celja.

Najboljše pogrinjke so pripravili delavci tozda GPC NA-NA, dve srebrni plaketi sta pripadli tozdu GPC Majolka in Zdravilišču Dobrna, tri bronaste pa tozdu Gostinstvo in turizem, hotelu Merx Celje, TGP Paka, tozdu Gostinstvo T. Velenje in srednji šoli za gostinstvo in turizem v Celju.

Za cvetlične aranžmaje je žirija podelila dve zlati, tri srebrne in štiri bronaste plakete. Največ plaket je osvojil Hmezadov tozdu Vrtnarstvo Celje.

kuhinje ter s slaščicami so bile prava paša za oči. Vsi so v svoje delo vložili veliko truda, znanja, pa tudi ljubezni do svojega poklica. Vsak izdelek zase je bil po svoje prava mojstrovina, kar je zadalo ocenjevalni komisiji nemalo težav.

Razstava je bila kvalitetna in pestra. Mislimo pa, da bi ob večjem prizadevanju organizatorjev turističnega tedna in nekoliko večji propagandi privabila še več

ljudi. Njen namen ni le v tem, da gostinci preizkusijo svoje znanje in ustvarjalne sposobnosti, temveč tudi, da izdelke pokažejo širšemu krogu obiskovalcev.

Ker se za gostinske poklice odloča vsako leto vse manj učencev, priporočamo organizatorjem, da bi na gostinsko-turistično razstavo povabili tudi učence osmih razredov osnovnih šol in jim pokazali, da je tudi gostinski poklic lep in ustvarjalen.

Poleg gostinsko-turistične razstave, ki jo gostinski delavci organizirajo vsako drugo leto, si vse leto prizadevajo in iščejo oblike, kako bi gostinsko ponudbo popestrili še z drugimi prireditvami, z dnevi domače in tuje kuhinje itd.

V skladu s temi težnjami so marca v hotelu Turška mačka pripravili dneve dalmatinske kuhinje, maja v hotelu Merx dneve kitajske kuhinje, v turističnem tednu pa smo imeli v hotelu Evropa dneve italijanske kuhinje in v hotelu Turška mačka — oziroma na parkirnem prostoru poleg belokranjske večere. Ob tej priložnosti so gostom v hotelu nudili belokranjske jedi v obliki vsakodnevnih menijev, na odprtem prireditvenem prostoru pa so lahko dobili jaginetino in odojke z različnimi belokranjsko pogačo in odprta metliška vina. Za razpoloženje in ples je poskrbel vokalno-instrumentalni ansambel Vikija Ašiča, večere pa so popestrili še z belokranjsko folkloro in plesi. Gostje so prireditve sprejeli z navdušenjem in z željo, da bi bilo podobnih dogodkov v Celju še več.

Upadanje kupne moči in visoki prevozniki povzročajo, da tudi v Celju vse več ljudi ob koncu tedna in celo med letnimi dopusti ostaja doma. Spričo tega gostinski delavci razmišljajo, da bi še posebno poleti pripravili kar največ prireditev, ki bi pritegnile domačine in tujce. Če hočejo pri tem uspeti, bi se morali delavci različnih gostinskih delovnih organizacij v Celju dogovoriti o enakomerni razporeditvi kulturnih dnevo in drugih dogodkov, da jih ne bi bilo enkrat preveč, drugič pa nič. Če želimo mesto ob Savinji spremeniti v živahno in turistično-gostinsko mikavno središče, bi morali v ta prizadevanja aktivneje vključiti tudi vse ostale delovne organizacije terciarne dejavnosti, trgovino, malo obrt, promet, kulturo. Skratka — občani naj živijo za turizem in s turizmom, če hočemo, da bo Celje postalo turistično mesto.

Fanička Ilijaš

## Drugi o nas

### Doklej na robu dogajanj?

»Gostinstvo in turizem v koroških občinah sta mnogim dogovorom navkljub še vedno razdrobljena, nemočna in na robu dogajanj. V času, ko se turistično gospodarstvo skorajda povsod povezuje, da bi s skupnimi močmi mogli v korak z razvojem ter zaokrožiti ponudbo, se na Koroškem nikakor ne morejo dogovoriti za skupni nastop. Stari podjetniški in tudi občinski plovci ter kratkovidnost nekaterih vodilnih delavcev so ovira, ki je vsaj doslej skorajda ni bilo moč premagati.

Bržčas je res, da bi Korošci zaradi tako kratkovidnih ciljev prenekaterih svojih gostincev in turističnih delavcev morali še naprej mirno opazovati zastajanje ali celo nazadovanje te, v svetu sicer vse bolj donosne gospodarske dejavnosti. V prizadevanja, da bi presekali ta gordijski voz, se obetavno vključuje pobuda sozda Merx iz Celja. Na Koroškem je pripravljen ustanoviti delovno organizacijo, ki

bi v svoje okrilje vzela zdajšnji svoji dve temeljni organizaciji z Raven in iz Radelj ter ozd Hotel Košenjak iz Dravograda (ter seveda Kope, ki sicer sodijo k radeljskemu tozdu). Tako bi ustvarili solidno osnovo za hitrejši razvoj turizma v vseh koroških občinah. Pobuda, ki še ni naddrobno izdelana, je vsekakor dobrodošla, posebej še, če upoštevamo, da je sozd Merx tudi nosilec turističnega razvoja na ribniškem Pohorju — le-to pa naj bi skupaj s Koprmi predstavljalo jedro turistične ponudbe štirih koroških občin.

Že jesenski čas bo moral prinesiti prva izboljšanja razmer. Potem bo treba vztrajati in ta načrt ni nujno, da bo prav tak, kot smo ga omenili — izpeljati do konca.

Nevezdržno je, da na primer na Kopalih hočejo zgraditi nove vlečnice, gostincem v dolini, ki bi od nje imeli lepe narce, pa to nič mar,« piše v Delu Ivan Praprotnik.

### V korist nepoštenim

»Če pogledamo številke o raznovrstnih kaznivih dejanjih na škodo družbenega in zasebnega premoženja; lahko sklepamo le dvoje: da pogostih opozoril organov za notranje zadeve marsikje še ne jemljejo resno in da se z dobro samozáščitno organiziranostjo in zavestjo marsikje le hvalijo. Samo v petih mesecih letošnjega leta je bilo na območju UNZ Celje 1966 kaznivih dejanj, nastalo pa je za okoli 44 milijonov dinarjev materialne škode. To se dogaja v času, ko smo se odločili za stabilizacijo in ko bi tako morali še posebej paziti na razne dobrine in denar.

Najpogostejše so še vedno tatvine po trgovinah, zanje pa so precej krivi tudi tam zaposleni delavci. Kako slabo so pozorni, ponovno kaže primer iz Celja: nekdo je kar petkrat ukradel drage predmete. In čeprav so bile pone-

kod stvari, ki jih je odnesel, vredne tudi po sto tisoč (novih) dinarjev, tega v trgovinah sploh niso opazili. Delavci UNZ tako takrat niso prvič videli začudenih obrazov delavcev v teh trgovinah, ko so jim povedali, da so bile stvari, ki so jih našli pri storilcu, ukradene pri njih — tam pa jih še pogrešali niso.

Ozaveščenost teh delavcev očitno šepa, saj se premalo zavedajo, da bi morali paziti na blago, ki ga prodajajo. Vsakodnevna kontrola je preslaba, morebitne primanjkljaje ugotovijo šele ob inventurah, takrat pa jih pokrijejo s presežki, ne da bi se vprašali, kako je do njih prišlo. Ti primeri so že tako pogosti, da bo verjetno treba poseči po določilih zakona o ljudski obrambi in družbeni samozáščitni, ki govori tudi o varovanju blaga pred tatvinami,« komentira v Večeru Franc Krafner.

### Trgovski gordijski vozli

»Da ne bomo govorili na splošno, bomo začeli s primerom. Merxova trgovska organizacija, ki ima svoje trgovine od koroškega Holmca pa tja do Selnice, je lani ustvarila 340 milijonov dinarjev čistega dohodka in od tega 330 milijonov uporabila za osebne dohodke. Denarja niso razmetavali, čeravno so skoraj vse porabili za plače. Osebnih dohodkov so namreč znašali v povprečju komaj okoli 16.000 dinarjev. Merxov Potrošnik se resda ukvarja s prodajo živil, vendar poznavalci trdijo, da so tudi druge trgovske hiše čedalje bližje podobnemu položaju. »Zlati časi« za trgovine (ne samo zaradi omejene marže) so že zdavnaj mimo. Celotako daleč je že, da trgovci trdijo, da niso več enakopraven partner v našem gospodar-

stvu. Za porabnike je vsekakor najbolj boleča ugotovitev, da imajo trgovine za okrog 20 odstotkov manj zaloga hrane kot pred letom. To pa ne samo zaradi tega, ker blaga ne bi mogli dobiti, temveč tudi zato, ker zaradi obrestno dragih in manjkajočih obratnih sredstev kupijo predvsem tisto, kar je mogoče takoj zioroma v kratkem času prodati. Slišali smo, da so pri Potrošniku lani plačali za obresti 70 milijonov dinarjev, da so za letos predvidevali 100 milijonov, zdajšnji računi pa kažejo, da bodo za nujna obratna sredstva morali plačati 180 milijonov dinarjev. Dovoljeno zvišanje nekaterih marž (pribitka na ceno) pa bo pri tem dalo le 30 do 40 milijonov dinarjev,« piše v Večeru Janko Volf.

Anica Štucl, obratovodkinja v tozdu Pražarna v Blagovnem centru

## Priznanje za samoupravljanje

Na osrednji prireditvi v počastitev 27. junija, dneva samoupravljalcev, so v veliki dvorani Narodnega doma v Celju priznanje samoupravljalcem podelili tudi Anici Štucl, delavki v celjskem Blagovnem centru, obratovodkinji v tozdu Pražarna.

Naši sodelavki ob tem velikem priznanju iskreno čestitamo.

Anica Štucl se je rodila pred 48 leti v številni delavski družini v Libanju pri Ljutomeru. Tam je dokončala osnovno šolo in se zaposlila v ormoški Opekarni. Ker je z delom slabo kazalo, zaposlitev je bila le priložnostna, je sklenila, da odide v Celje. V izdelovalnici bonbonov v Merxu so leta 1958 potrebovali več delavcev. Tudi Anica je tam dobila kruh.

Pri delu je bila izredno marljiva in kmalu je napredovala v pomočnico obratovodje v embalirnici poslovalnice 4 v tozdu Grosist. Postala je vodja pražarne in koordinatorka v embalirnici. Zaradi njene prizadevnosti so jo ob reorganizaciji Merxa imenovali za glavno obratovodkinjo v tozdu Pražarna v delovni organizaciji Blagovni center v Celju. Ob delu je uspešno končala tudi šolo za prodajalce.



Anica Štucl

Svoje dolžnosti vseskozi opravlja z največjo odgovornostjo.

Pri sodelavcih uživa ugled, zaupajo ji, je izredno tovariška, nenehno si prizadeva, da bi po svoje pripomogla k izboljšanju delovnih in življenjskih razmer, skrbi za socialno varnost zaposlenih, za kolektiv je vselej pripravljena žrtvovati tudi svoj prosti čas.

Dela v samoupravi, kot družbenopolitična delavka, rada ima šport in kulturo. Leta 1961 so jo sprejeli v zvezo komunistov. Bila

je predsednica delavskega sveta v Merxu, v tozdu Grosist, v sozdu Dobrina in predsednica številnih komisij. Že dve mandatni obdobji predsednikuje delavskemu svetu tozda Pražarna, je članica delavskega sveta delovne organizacije in sozda Merx, kjer konstruktivno sodeluje v razpravah in v odločanju. Je tudi predsednica komiteja za splošni ljudski odpor in družbeno samozáščitno v tozdu, v delovni organizaciji pa predsednica komisije za družbeni standard, članica komisije za ocenitev del in nalog, čla-

nica delegacije za zbor združenega dela tozda ter članica razpisne komisije. Povsod je uspešna in učinkovita.

Aktivna je tudi v krajevni skupnosti, kjer opravlja številne delegatske funkcije, četudi je poročena in vzorno skrbi za družino, v kateri sta dva marljiva dijaka in uspešna športnika.

V vsaj svoji bogati in raznovrstni aktivnosti si ves čas prizadeva za razvoj samoupravljanja in poglobljanje delegatskih odnosov, za krepitev družbenopolitičnega dela bodisi na delovnem mestu bodisi v krajevni skupnosti. Zaradi vsega tega jo je komisija za podelitev priznanj v delovni organizaciji predlagala kot svojo kandidatko za posebno družbeno priznanje, priznanje samoupravljalcu — za nagrado, ki jo v naši družbi dajemo za služnim delegatom v organih samoupravljanja, za izredne dosežke pri razvijanju socialističnih samoupravnih odnosov, tistim, ki napravijo največ za razvoj samoupravljanja in delegatskega sistema. Da so se v delovni organizaciji odločili za pravega človeka, je potrdila tudi komisija za podelitev priznanj pri občinski skupščini. Zdenka Zimšek

XV. tabor slovenskih pevskih zborov v Šentvidu pri Stični 1984

# Pesem miru, bratstva in sožitja med narodi

Petnajst let mineva od rojstva letošnjega jubilara — Tabora slovenskih pevskih zborov. Na prvem kulturnem tednu pred petnajstimi leti je tam nastopilo 150 pevcev, letos pa že 268 pevskih zborov iz Slovenije in zamejstva z 8.500 pevci.

Ob tem se človek lahko vpraša, kaj nas navdušuje in privlači, da se leto za letom, v vedno mo-

gočnejšem številu podajamo v starodavni Šentvid. Odgovor je — pesem. Slovenci smo narod, ki rad poje. Pesem nas spremlja od rojstva do smrti. Kolikokrat povedana resnica v slavnostnih govorih na Taboru. Pesem združuje, daje moč. Gradi most med preteklostjo, sedanostjo in prihodnostjo. Je lepota, volja, pogum.

V Šentvid se zgrinja vsako leto več pevcev in poslušalcev. Večina sodelujočih zborov in pevcev prihaja iz organizacij združenega dela. Zborovsko petje je tudi v njih postalo sestavni del kulturnega življenja delavcev.

V zgodovini slovenskega naroda sta bila pesem in pevska kultura nepogrešljivi sestavni del življenja naših ljudi. Tako je

bilo v času njihovih težav in trpljenja in v času hrepenenja po svobodi in enakopravnosti z drugimi narodi sveta, tako je bilo v času boja, obnove in graditve naše družbe. S pesmijo je naš človek izražal svoje tegobe in svoje radosti, pa naj je bila delavska, borbena ali obče človeška. Njena čudovita moč je neizmerna. Zdaj lajša bolečino, osvešča, združuje, drami, podžiga, plemeniti duha in srce — skratka, vtkana je v človeško delo in snovanje, ki bi bilo brez pesmi pusto in prazno.

Slovenski jezik, za katerega so pred stoletji nekateri dejali, da je dober komaj za podložnika, dobi v pesmi posebno veljavo. Saj pevci pesmi privrejo iz srca. Če si pevec, te prireditev, kot je Tabor slovenskih pevskih zborov, pritegne k sodelovanju.

Mešani pevski zbor Gostinskega podjetja Celje se je udeležil Tabora že trikrat.

Za učenje pesmi se je potrebno močno potruditi ter žrtvovati mnogo prostega časa. Ko pa med tisočglavo množico iz vsega srca zapoješ, je vse pozabljeno. Doživeti valovanje pesmi iz tisočih grl, pomeni doživeti valovanje morja, širnih gozdov, pisanih trav, pomeni doživeti vso lepoto slovenske zemlje.

Tudi sicer naš pevski zbor ne miruje. Pridno vadi in nastopa, kjerkoli ga želijo poslušati. Priznanja, ki smo jih dobili na nastopih, so nam plačilo za trud, pa tudi spodbuda za nadaljnje delo.

Nanda Vogelsang

*Himna slovenskih  
pevskih zborov*

**POJO  
NAJ LJUDJE**

*Pojó naj ljudje!  
Pojó naj pesem mater in očev,  
pastirsko pesem,  
ki s planin privre,  
pojo naj pesem delavcev in kmetov,  
o rodni zemlji poje naj srce!*

*Pojó naj kleno pesem partizana in spev,  
ki onstran Soče je doma,  
pojo oložno pesem Korotana,  
saj pesem naša ne pozna meja.*

*Pojó naj pesem o ljubezni večni,  
ki v svetu zbrše naj gorje,  
zapojmo pesem svobodni in srečni sinovi,  
hčere Titove zemlje!*

*Pojó naj ljudje!*

## Zahvala

Prisrčno se zahvaljujem članom osnovnih organizacij sindikata in družbenopolitičnih organizacij v Merxovem tozdu Gostinstvo Ravne na Koroškem za prelepa darila, ki sem jih prejela ob odhodu v pokoj.

Še prav posebna hvala vsem sodelavkam in sodelavcem, ki so mi izkazali pozornost, podarili prelepo darilo in se od mene poslovili na nepozabnem poslovilnem večeru. Vsa vaša prizadevanja in dobra volja mi bodo ostali v trajnem in lepem spominu. Želim vam še veliko dobrih delovnih uspehov pri nadaljnjem razvijanju naše gostinske dejavnosti.

Še enkrat hvala vsem in za vse.

Marica Močnik

Moški pevski zbor Avta Celje

# Preko devetdeset nastopov



Pevski zbor Avta Celje na samostojnem koncertu v Narodnem domu

Med ljubitelji petja se je leta 1973 rodila zamisel, da bi ustanovili pevski zbor. Člani kolektiva, ki so že peli po drugih zborih, so sedli skupaj in ideja je dobivala vse bolj otipljivo obliko. Pridobili so prof. Cirila Vertačnika, priznanega strokovnjaka za zborovsko petje in ta je pričel z njimi intenzivno vaditi. Danes šteje zbor 22 pevcev, med njimi so tudi štirje solo pevci.

V teh letih so pevci nastopili že več kot devetdesetkrat. Prvikrat so peli ob otvoritvi novih servisnih delavnic za tovorna vozila, sledili so trije samostojni koncerti, štirikrat so nastopili na revijah pevskih zborov delovnih organizacij iz Celja v Štorah, sodelovali so na proslavah v delovni orga-

nizaciji Avta Celje in v drugih celjskih delovnih organizacijah, redno zapojejo ob dnevu šoferjev in avtomehaničarjev, sodelujejo na reviji pevskih zborov v Šentvidu pri Stični, na reviji pevskih zborov na Dobrni, na reviji pevskih zborov »Šentvid v malem« v Grižah, prepevajo ob dnevu mladosti.

Pevci so želijo, da bi v svoje vrste privabili še več ljubiteljev lepe pesmi in da bi peli vse bolj in bolj ubrano. V delovni organizaciji Avta Celje dajejo moškemu pevskemu zboru vso moralno in materialno podporo, zato upamo, da bomo še vnaprej dobro opravljali svoje kulturno poslanstvo.

Odbor MPZ

V celjski Tkanini:

# Nove počitniške zmogljivosti

Na osnovi razgovorov in ponudbe gradbenega podjetja Kograd iz Dravograda in sozda Merx so člani poslovodje koordinacije sprejeli sklep, da delovna organizacija kupi na Kopah nove počitniške zmogljivosti, in sicer počitniške hišice tipa 1 z osem in dvema ležiščema v skupni vrednosti 3 milijone 985 tisoč dinarjev.

V sami delovni organizaciji Tkanina Celje naj bi v letošnjem letu predvidoma zbrali 2 milijona 391 tisoč dinarjev lastnih sredstev, in sicer po tretjinskem deležu temeljnih organizacij, za razliko, ki znaša po predračunu milijon 594 tisoč dinarjev, pa bi najeli kredit za dobo dveh let pri samem izvajalcu. Ta naj bi pred tem napravil tudi predlog za podkletitev objekta ter spisek najnujnejše opreme.

O predlogu so razpravljale tudi komisija za družbeni standard delovne organizacije in komisije v temeljnih organizacijah in ga sprejele.

Od prej imamo že počitniški dom na Šilu, o katerem smo podrobneje poročali v eni izmed

prejšnjih števil Vestnika, zato naj omenimo le to, da v domu lahko v eni izmeni sprejemo devet družin. Počitniški dom je zaseden v poletni sezoni sedemdeset dni.

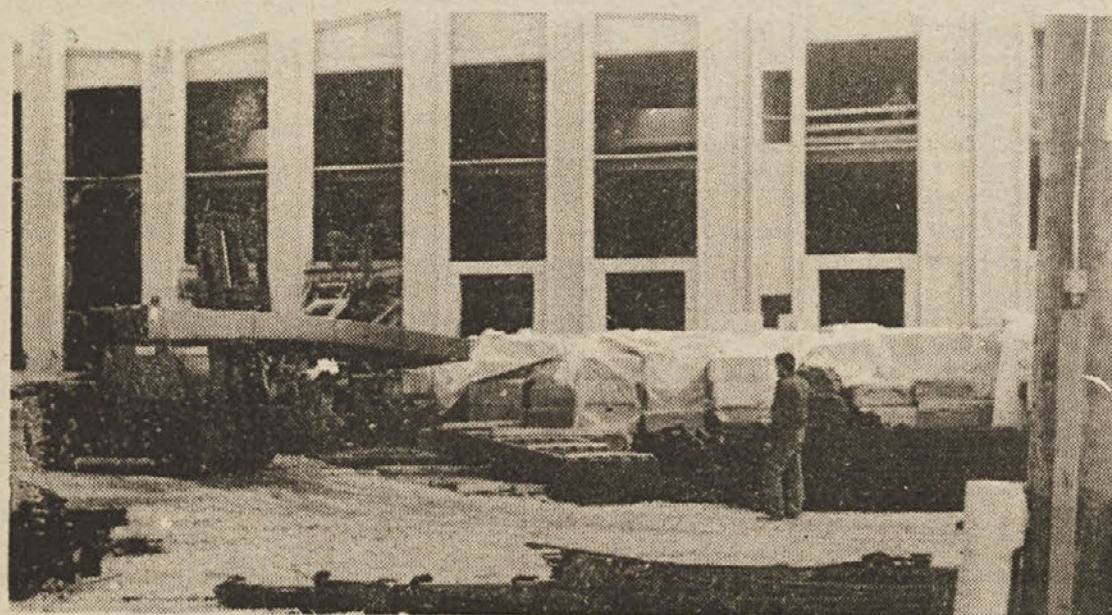
Naj povem, da imajo delavci za letovanje še več možnosti. Poleg bivanja v počitniškem domu je na voljo še šest prikolic, ki so last posameznih temeljnih organizacij. Vsako leto jih predstavijo iz enega kraja v drugega, po dogovoru in željah delavcev v delovni organizaciji. V njih letuje v poletni sezoni dvainštirideset družin.

Počitniško hišico na Kopah naj bi uporabljali vse leto, ne samo v poletni sezoni. Letovanje in oddih sta mikavna tako pomladi in poleti kot jeseni in pozimi. V delovni organizaciji smo prepričani, da bomo s tem objektom našim delavcem in njihovim družinam ponudili še eno zanimivo možnost za preživljanje oddiha. S tem pa bomo posredno pripomogli k dvigu produktivnosti in delovne vneme.

Bojan Dežan

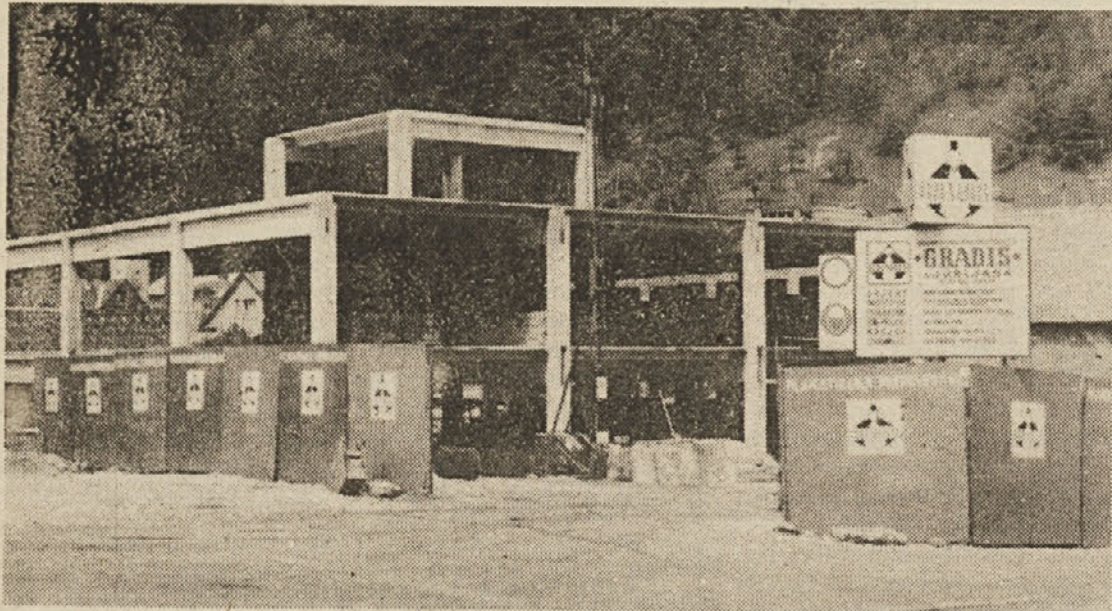
# Sozdova gradbišča v besedi in sliki

## Regijski prodajno-preskrbovalni center v Celju



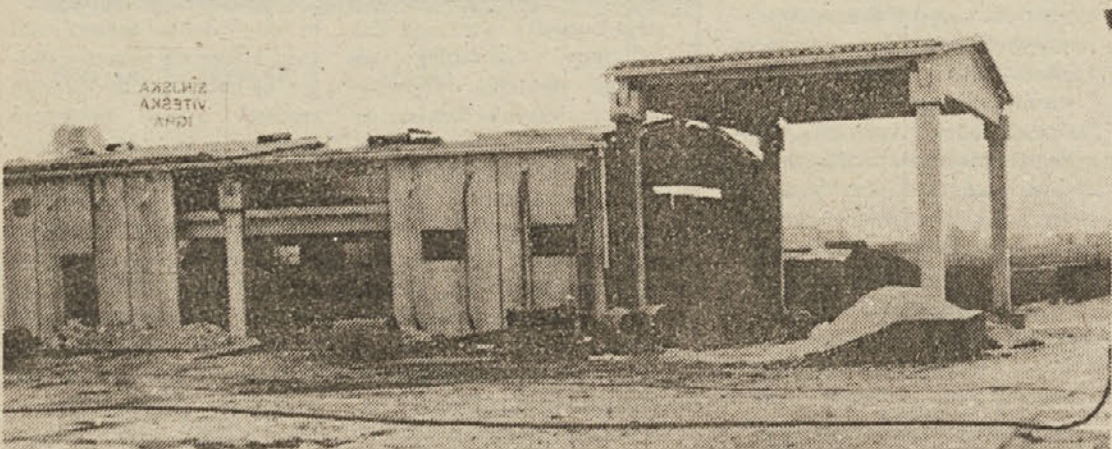
Dela na največji sozdovi naložbi se bližajo koncu. Izvajalce pestijo težave z dobavo cementa in fasadne pločevine.

## Blagovnica Radeče



Delovna organizacija Potrošnik, tozđ Prodaja Radeče je investitor objekta v Radečah. Deluje za osnovno preskrbo z živili in tehničnim blagom. Deloma gre za montažno AB konstrukcijo, deloma klasično gradnjo. Površina vseh prostorov je 1862 kvadratnih metrov. Dela izvaja GIP Gradis, tozđ GE Celje. Investicijska vrednost znaša 65 milijonov dinarjev. Graditi so pričeli v januarju, končali pa naj bi decembra letos.

## Klavnica v Šentjurju



V tozdu Klavnica Kmetijskega kombinata v Šentjurju so začeli graditi toplovod in se lotili dokončne tehnično-tehnološke usposobitve klavnice v Šentjurju. Predračunska vrednost del (izvaja jih Ingradov tozđ v Šentjurju) znaša 37,5 milijona dinarjev.

Slike in besedila pripravil  
Albin Brežnik





Blagovni center

## Znova športni uspehi

V maju, mesecu mladosti je komisija za šport in rekreacijo v Blagovnem centru pripravila vrsto internih srečanj, športniki pa so se udeležili tudi številnih tekmovanj drugih organizacij in društev.

Pripravili so odbojarski turnir za ženske ekipe ter košarko in mali nogomet za moške ekipe. Na vseh odbojarskih turnirjih je zmagal Blagovni center, sodelovale pa so še ekipe delovnih organizacij Klima, Interevropa, Libela, Carinarnica, Hoteli — gostinstvo in Cinkarna.

Najzanimivejši je bil turnir v malem nogometu, kjer se med seboj pomerijo najboljši nogometaši iz temeljnih organizacij in iz skupnih služb. Letos je zmagala Prehrana pred ekipo delovne skupnosti skupnih služb, ki v finalni tekmi ni imela sreče. Ekipe Transporta je zasedla tretje mesto, čeprav so računali na zmago. Najboljši igralec je bil Boris Tamše, najboljši vratar Milan Klemenc in najboljši strellec Duško Mijatović. Tudi pomlajena ekipa Agroprometa ni igrala slabo, vendar so za zmago potrebni tudi goli.

Ženska ekipa je bila najuspešnejša tudi na odbojarskem turnirju, ki ga je organiziral Partizan Gaberje.

Zaključujejo se tekmovanja v sindikalnih športnih igrah in v občinskih prvenstvih. Izteka se

spomladanski del v organizaciji Zveze telesnokulturnih organizacij Celje.

Letošnji najvidnejši uspeh je dosegla ženska ekipa v streljanju, saj je bila s 575 krogi tretja, moška ekipa pa je bila deseta s 781 krogi.

V košarki — moški — in v odbojki — ženske — v 1. ligi niso bili uspešni. Obojim manjkajo izkušnje, vendar lahko zamujeno popravijo še v jesenskem delu. V kegljanju so se izkazale le ženske, od moških pa so se tekmovanja udeležili le trije. Škoda, ker imamo sicer dobre kegljače. V odbojki letos moški ekipi dobro kaže, zadovoljivi rezultati pa so tudi v šahu in košarki. V malem nogometu tekmujejo kar dve ekipi, Blagovni center v IV. ligi in LEDO v VI. ligi; obe, zlasti pa LEDO, nastopata izredno uspešno.

V rokometu so fantje presenetili, saj so se zbrali brez vsakih treningov in zmagali na vseh tekmah.

Končalo se je tekmovanje v namiznem tenisu, kjer so bile ženske ponovno uspešnejše od moških.

Sedaj se bomo iz telovadnice preselili v naravo, na kopaljšča, zunanja igrišča, trimsko stezo in si nabrali novih moči za športna srečanja v jesenskem delu ter za letne športne igre sozda Merx.

Zdenka Zimšek



Planinska sekcija »Avto Celje«

## Nazaj k naravi

V delovni organizaciji Avto Celje, kjer so se delavci še zlasti v zadnjih petnajstih letih močno trudili za posodabljanje poslovnih prostorov in modernizacijo opreme in so uvedli sodobno organizacijo dela in poslovanja, v tem razvoju vendarle niso zamenjali dobrega počutja svojih ljudi. Delo v težkih razmerah, v delavnicah, kjer so delavci izpostavljeni izpušnim plinom, močnemu ropotu in raznim drugim hlapom in škodljivim snovem, bi kaj hitro lahko načelo njihovo zdravje, če ne bi vsaj delčka svojega prostega časa preživeli na prostem, na svežem zraku.

Zato so pred devetimi leti z veseljem sprejeli predlog o ustanovitvi planinske sekcije. Že prvo leto se je prijavilo 53 članov. To je zelo veliko, če vemo, da je bilo v delovni organizaciji zaposlenih 360 ljudi. »Nazaj k naravi« je bilo naše geslo, v naravo, na čist zrak in sonce, v planine, daleč od hrupa, nečistega ozračja, naglice in skrbi vsakdanjega življenja. Kot začetniki in ne preveč izkušeni planinci smo najprej osvajali lažje vrhove v domači okolici. Z vsakim letom pa so se večale naše izkušnje, želje in načrti, pa tudi število članov. Leta 1977 smo navezali stike s člani slovenskega planinskega društva iz Celovca in se skupno udeležili spominskega pohoda na Stol. Od tedaj dalje vedno sodelujemo z njimi.

V devetih letih smo prehodili že skoraj vse večje gore v Sloveniji. V zadnjih štirih letih imamo v programu tudi planino, ki ni v naši republiki. Stalni gostje teh izletov so tudi slovenski planinci iz Celovca.

Najprej smo se podali v Črno goro na Durmitor in osvojili njegov najvišji vrh Bobotov kuk. Nepozabna so doživljanja s prijaz-

nimi in gostoljubnimi Črnogorci, ki smo jih srečevali na poti do vrha. Mleka, kajmaka in kruha nam ni nikoli manjkalo. Srečni pa smo bili tudi, ko smo videli zadovoljne in vesele obraze koroziranih Slovencev, ki so bili prvič v teh krajih tako daleč od domačih gora.

Naslednji izlet je bil skozi nacionalni park Paklenica na najvišji vrh Velebita.

Lansko leto smo se podali v Makedonijo na Šar planino, točneje na Titov vrh, kjer smo po mehki planinski travi hodili dvanaest ur.

Letos je naš cilj Maglič, Sutjeska in pragozd Peručica.

Poleg teh velikih tri ali štirnedevisnih izletov pa se podamo vsak mesec tudi na krajše. Tradicionalni so že vsakoletni pohodi na Stol in na Arehovo peč v Avstriji v spomin na padle partizane v bunkerju pod Arehovo pečjo. Vsako leto smo tudi gostje na Bleščeči planini v Avstriji, kjer imajo slovenski planinci iz Celovca svojo planinsko kočjo. Tudi Triglav je naša vsakoletna izletniška točka. Pohvalimo se lahko, da smo popeljali na naš najvišji vrh že tri četrtine delavcev naše delovne organizacije.

Na vseh izletih nas spremlja »frajtonerca«, ki je zaigrala tudi na Aljaževem stolpu. Planinci pa

ne pozabimo na vsakem vrhu zapeti naše planinske himne, ki jo je napisal naš zvesti član.

V letošnjem letu se nam je pridružilo nekaj ljubiteljev gora iz sosednje delovne organizacije Etol, kjer še nimajo planinske sekcije in bodo lahko z nami osvajali vrhove.

Danes šteje delovna organizacija 404 delavce, od tega je skoraj tretjina (točneje 127 članov) v planinski sekciji. Naša želja je, da bi se članstvo še povečalo, da bi bili izleti čimbolj množični, saj je planinstvo zdrav način sprostitve.

Tatjana Nenezic

## Tekmovanja kegljaške sekcije Avto Celje

Prvenstvo-moški posamezno za leto 1984:  
Udeležilo se ga je 144 tekmovalcev OKS Celje.  
25. Ivan Hajnšek  
67. Rajko Nežman  
73. Janko Košar  
91. Jože Šantelj  
129. Marjan Tratnik  
133. Jože Turnšek

SSI borbene igre — spomladanski del:  
Ivan Hajnšek  
Janko Košar  
Rajko Nežman  
Jože Šantelj  
Anton Veis  
Anica Zalokar

SSI moški — spomladanski del:  
Drago Naprudnik  
Hinko Belej  
Jože Drobež  
Stevo Srdić  
Jože Turnšek  
Zdravko Pondelak

SSI ženske — spomladanski del:  
Marjana Arzenšek  
Darinka Babič  
Zofija Voler  
Anica Zalokar

SSI člani regijske lige Celje — spomladanski del:  
Peter Vrečko  
Ivan Hajnšek  
Rajko Nežman  
Šiavko Arzenšek  
Janko Košar  
Marjan Tratnik

To so trenutne razvrstitve, ker končni rezultati v SSI še niso znani.

Liga RKZ Celje — spomladanski del:  
med 14 ekipami se je ekipa Avta Celje uvrstila na peto mesto. Kegljaska sekcija Avto Celje ima 22 članov, od tega 14 registriranih v RKZ Celje, in 10 kegljaških sodnikov.

Anton Veis

## Merjenje športnih moči

Pred kratkim sta na igrišče v Vrbju pri Žalcu prijateljsko nogometno tekmo v malem nogometu odigrali ekipi Lotosa Vrbje in Tkanine iz Celja. Po boljši igri so zmagali člani Tkanine ekipe s 7:2. Strelca za Tkanino sta bila Zore in Pampe, za domačine pa Škornšek in Korežija. V zmagov-

valni ekipi so nastopili Polančič, Zore, Pampe, Erzen, Drjani in Zukič.

V drugem srečanju so se pomerili invalidi iz Titovega Velenja z delavci celjske Tkanine v štirih športnih panogah — v kegljanju, v streljanju, namiznem

tenisu in v šahu. V večini so zmagali invalidi iz Titovega Velenja, le v prvem srečanju so šahisti celjske Tkanine visoko premagali nasprotnike in sicer s 14:2. Dogovorili so se, da bodo podobna srečanja pripravljali tudi v prihodnje.

Jože Grobelnik

Mlinsko predelovalna industrija

## Obisk športnikov JLA

14. junija se je v Celju zbralo večje število vojakov kot običajno. Iz raznih krajev Slovenije so prišli na to športno prvenstvo ljubljanskega armadnega območja.

Da bi vojaki natančneje spoznali Celje in njegovo življenje, so si prvega dne ogledali tudi številne delovne organizacije. V sozdu Merx so obiskali Mlinsko-

predelovalno industrijo, tozdr Mlin.

Predstavniki Mlinskopredelovalne industrije je svojo ekipo vojakov odpeljal v obrat Mlin. Tam so vojaki in starešine najprej spoznali samo organizacijo sozda Merx in delovne organizacije, spregovorili so jim o mlinoskopredelovalni industriji, o družbenopolitičnem življenju v

naši delovni organizaciji, o organizaciji splošnega ljudskega odpora, družbene samozaščite in civilne zaščite. Po ogledu se je razvil prijeten klepet o vsakdanjem življenju vojakov in delavcev.

Ob slovesu so nam vojaki v spomin na srečanje podarili knjigo Na svoji zemlji.

Karel Lorenčak

### Zahvala

Želim se zahvaliti sodelavcem, direktorju, članom delavskega sveta delovne organizacije Potrošnik, tozdr Prodnik Slovenj Gradec, za vso pomoč, ki so mi jo nudili ob mojih in nenadomestljivih izgubi moža Franca Goloba.

Zahvaljujem se za darovano cvetje in izraze sožalja, kar mi je dokazalo, da v bolečini nisem ostala zapuščena in me utrdilo v prepričanju, da so sodelavci tudi prijatelji, ki te v stiski ne pozabijo.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Štefka Golob